

„Dôležité je, že Boh stvoril, nie je to tak?“

Jonathan Sarfati: Genesis: Bible authors believed it to be history.

„The important thing is that God created, isn't it?“

preklad: Cecília Bukatová (Solas o.z.)

Povedal Vám už niekto niekedy: "Vám uniká celá podstata! Účelom knihy Genezis je učiť, že Boh je náš Stvoriteľ. Nemali by sme sa rozdeľovať kvôli malým detailom. Kniha Genezis učí teologickú pravdu o otázkach: "Kto?" a "Prečo?" nie o otázkach: "Ako?" a "Kedy?" Ale niektorí možno povedia, že Biblia je kniha, ktorá učí o viere a morálke, nie o histórii.

Zrejmovou otázkou je, prečo by sme mali veriť knihe Genezis, kde sa píše, že Boh niečo stvoril,

keď neveríme detailom a podrobnostiam stvorenia? Koniec koncov, Ježiš povedal Nikodémovi: „*Ak som vám povedal zemské veci a neveríte, ako potom, ak vám poviem nebeské, uveríte?!*“ (Ján 3:12). Takže, ak knihe Genezis nemožno veriť čo sa týka zemských vecí, akými sú vek Zeme, postupnosť stvorenia alebo potopa, ktorá pokryla zem, tak prečo by sme jej mali veriť, čo sa týka nebeských vecí, akou je napríklad, kto je Stvoriteľ? A v prípade, že Genezis 1 je napísaná len na to, aby nám povedala, že Boh je stvoriteľ, tak prečo sa jednoducho nezastavíme už pri verši 1, kde je uvedené všetko potrebné k tomuto tvrdeniu?

Avšak kritici prehliadajú niečo ešte dôležitejšie - kniha Genezis je napísaná ako skutočná, reálna história. To je dôvod, prečo zvyšok Biblie zaobchádza s udalosťami, ľuďmi a časovou postupnosťou (resp. časom) ako so skutočnou, reálnou históriou, nie ako s podobenstvami, poéziou alebo alegóriou.

Čo hovorí zvyšok Písma?

*Vek a jedinečnosť stvorenia Adama a Evy bola záležitosť Ježiša*

Keď Ježiš vyučoval o manželstve, povedal:

*„Ale od počiatku stvorenia ich učinil Boh mužom a ženou. Preto opustí človek svojho otca i mat' a bude sa pridržať svojej ženy. A tí dvaja budú jedno telo, takže už nie sú dvoje, ale jedno telo“ (Marek 10: 6-8).*

Ježiš tým citoval knihu Genezis 1:27 a 2:24 o reálnom prvom mužovi a žene, ktorí sa stali prvým párom. To bol a je základ pre manželstvo medzi jedným mužom a jednou ženou do dnešných dní. Nie je to muž a muž, alebo žena a žena, alebo viac ako dve osoby. Evolúcia namiesto toho učí, že celá populácia ľudí sa vyvinula z populácie ľudoopom podobných tvorov.

A tiež aj v kontexte toho, čo Ježiš citoval: „*Tí dvaja sa stali jedným telom*“ – Eva bola vzatá z Adamovho tela a „*muž opustí svojich rodičov*“, a Adam žiadnych rodičov nemal. Okrem toho Ježiš povedal, že Adam a Eva tu boli „od počiatku stvorenia“, nie až o miliardy rokov neskôr.

Príliš málo kresťanov obraňuje základy manželstva tak, ako to učil Ježiš – teda nie dávne stvorenie Adama a Evy. Potom sa čudujú, prečo hriešne a deviantné praktiky, akými sú cudzoložstvo, smilstvo alebo homosexuálne správanie stále narastá – a to aj v rámci cirkvi.

*Časový rámec stvorenia* (jeden týždeň) bola záležitosť Boha

Boh napísal Desatoro sám svojím prstom. Štvrté z nich je:

*„Pamätaj na deň sviatočného odpočinku a svät' ho! Šesť dní budeš pracovať a konať svoju prácu, ale siedmy deň je dňom sviatočného odpočinku pre Hospodina, tvojho Boha “* (2. Mojžišova 20:8-10).

Dôvod, ktorý uviedol je: *„Lebo za šesť dní utvoril Hospodin nebesá i zem, more i všetko, čo je v nich, a siedmy deň odpočíval “* (2. Mojžišova 20:11).

Je zrejmé, že časový rámec je tu veľmi dôležitý, pretože inak toto prikázanie nemá zmysel. A keby dni stvorenia naozaj boli dlhými časovými obdobiami, potom by logicky dni pracovného týždňa mali trvať rovnako. Ale, príkaz: "6 miliárd rokov budeš pracovať a konať svoju prácu a odpočívať budeš po dobu jednej miliardy rokov" – nie je úplne ten istý, to by už bola iná „šálka kávy“.

*Adamov hriech prinášajúci smrť* bola podstatná časť Pavlovho kázania evanjelia

V 1. liste Korinským, kapitole 15, apoštol Pavol vysvetľuje evanjelium a tiež aké dôležité je Ježišovo vzkriesenie. Vysvetľuje, prečo Ježiš prišiel zomrieť:

□□□□□ „Lebo ako smrť(prišla) *skrze človeka*, tak (prišlo) *skrze človeka aj zmŕtvychvstanie; ako totiž všetci umierajú v Adamovi*, tak všetci aj ožijú v Kristovi“  
(1. Korinským 15:21-22).

„Tak je aj napísané: Adam, prvý človek, stal sa živou dušou, posledný Adam oživujúcim (doslova v preklade život dávajúcim)

*Duchom*

“ (1. Korinským 15:45).

Apoštol Pavol vysvetľuje, že evanjelium (= „dobrá správa“) je nevyhnutná z dôvodu zlej správy – a tou je, že náš predok Adam zhrešil a smrť prešla na všetkých ľudí (Rímskym 5:12-19). To znamená, že posledný Adam (teda Ježiš), nás z tohto stavu „vyliečil“ tým, že žil bezhriešny život, zomrel za naše hriechy a vstal z mŕtvych. Ježiš vstal z mŕtvych aj fyzicky (vystúpia z prázdneho hrobu s telom z mäsa a kostí (Lukáš 24:39), takže smrť, ktorú spôsobil Adam musí tiež obsahovať aj fyzickú zložku, (ako to vyplýva z jeho návratu do prachu, z ktorého bol stvorený – 1. Mojžišova 3:19).

Všetky kompromisné chápania a názory umiestňujú smrť pred Adamov hriech a tým podkopávajú evanjelium.

*Ježišov pôvod bol pre Lukáša dôležitý*

V kapitole 3 svojho evanjelia, Lukáš opisuje celú líniu Ježišovho rodokmeňa od Márie až k Adamovi. Nenachádza sa tu ani najmenší náznak medzery, ktorá by poukazovala na miesto, kde končia historické postavy a začínajú mýtické – všetky postavy sú považované za rovnako historické; ani jedna z nich nie je mýtická alebo vymyslená. To sa týka aj samotného Adama, ktorý bol stvorený priamo Bohom – a nevznikol/neobjavil sa skrze dlhú líniu opiciam podobných predkov, a nevyliezol ani z rybníka (Lukáš 3:38).

To je pre Pavlovu výučbu vo vyššie uvedenom úseku dôležité. Je to tiež dôležité pre učenie o zmierení. Prorok Izaiáš hovoril o prichádzajúcom Mesiášovi doslova ako o „Príbuznom-Vykupiteľovi“, teda o tom, kto je krvou spojený, príbuzný s tými, ktorých vykúpi. [Izaiáš 59:20 používa rovnaké hebrejské slovo גֹּאֵל (gô'el), aké sa použilo na opis Boaza vo vzťahu k Naomi v knihe Rút 2:20, 3:1-4:17.] Kniha Židom tiež vysvetľuje, ako Ježiš vzal na seba prirodzenosť (podobu) človeka, aby zachránil ľudstvo, ale nie anjelov (Židom 2:11-18). Takto môžu byť zachránení len Adamovi potomkovia, pretože len oni môžu byť spojení, krvne príbuzní s posledným Adamom.

Takže, ak si niekto myslí, že historickosť knihy Genezis nie je podstatná, potom je na mieste otázka, ako sa má kázať austrálskym domorodcom Aborigénom? Ak tu naozaj existujú už

40.000 rokov (podľa uhlíkovej metódy datovania C-14, ktorú učia zástancovia starej/dlhovekej Zeme), ako by mohli pochádzať z Adama, byť vo vzťahu ku Kristovi ako rodovo príbuzní a teda ako môžu byť zachránení? Predstavte si, že kňaz za Darwinových dní (robiaci kompromisy v tomto smere) naozaj tvrdil, že Aborigénski domorodci sa ešte dostatočne nevyvinuli, aby im mohol kázať evanjelium!<sup>1</sup>

*Realita Kaina a Ábela bola pre Jána dôležitá*

Apoštol Ján učil:

*„Nie (nebud'te) ako Kain, ktorý bol z toho zlého a zabil svojho brata. A prečo ho zabil? Pretože jeho skutky boli zlé, ale bratove spravodlivé “ (1. Jánov 3:12).*

Takže, pri vyučovaní v zbore o dobre a zle, apoštol Ján prijal ohľadom Kainovej vraždy Ábela túto udalosť ako reálnu históriu, ako príklad skutočného zla.

Ježiš tiež veril, že Ábel bol prvým človekom, ktorého krv bola preliata. A učil, že Ábelova krv

príde na túto neveriacu generáciu rovnako iste ako na tých, ktorí umučili prorokov naprieč celou Bibliou (Matúš 23:35).

Taktiež List Židom 11 kapitola vymenúva Ábela, Enocha a Noeho ako hrdinov viery, bez akéhokoľvek náznaku, že by boli menej reálni, než ktoríkoľvek iní z menovaných hrdinov.

*Poradie stvorenia bolo pre Pavla dôležité*

Apoštol Pavol učil veľa o úlohe mužov a žien v cirkvi. Dosvedčoval to tým, že citoval reálnu históriu z knihy Genezis. Napísal:

*„Lebo muž nie je zo ženy, ale žena z muža; lebo ani nie je muž stvorený pre ženu, ale žena pre muža“ (1. Korinským 11:8-9).*

To znamená, že Pavol akceptoval históriu, ktorú kniha Genezis opisuje - že Boh najprv stvoril Adama, ktorý potom pomenoval všetky pozemské stavovce, ktoré Boh predtým stvoril. Následne Boh stvoril Evu z Adamovho rebra - ona nebola evolúciou vyvinutá opici podobná žena (opicožena)! Avšak, neskôr Pavol zdôrazňuje:

*„Pravda, v Pánovi ani žena nie je bez muža, ani muž nie je bez ženy, lebo ako je žena z muža, tak je aj muž skrze ženu a všetko je z Boha“ (1. Korinským 11:11-12).*

Tu Pavol tiež čerpá z Genezis, kde sa píše: *"Adam pomenoval svoju ženu Evou, pretože ona sa stala „matkou všetkých živých“"* (Genezis 3:20).

Pavol to vo svojich usmerneniach adresovaných učeníkovi Timoteovi opakuje ešte priamejšie: *„Lebo Adam bol stvorený prvý, až potom Eva“* (1. Timoteovi 2:13).

V nasledujúcom verši Pavol učí, že Genezis 3 je tiež skutočná história:

*„A nie Adam bol zvedený, ale žena bola zvedená, dopustila sa priestupku“* (1. Timoteovi 2:14).

*Noe, Potopa a archa* boli pre Ježiša a Jána dôležité

Ježiš učil o Jeho súde a priroval ho k časom Noeho:

*„A ako bolo za dňov Nóachových, tak bude i za dňov Syna človeka. Jedli, pili, ženili sa a vydávali až do dňa, keď Nóach vošiel do korábu; prišla potopa a zahubila všetkých “ (Lukáš 17:26-27).*

Ježiš považuje Noeho za fyzickú osobu, archu za skutočnú loď a potopu za skutočnú udalosť, ktorá zničila všetkých ľudí, ktorí do archy nevstúpili.

Peter tiež varoval pred nadchádzajúcim súdom porovnávajúc ho s potopou. Dokonca povedal, že jednou z vlastností posmievačov bude úmyselná ignorancia dvoch vecí: reality zvláštneho stvorenia sveta z vody a tiež jeho zničenia vodou (2. Petrov 3:3-7).

Ale ak budeme popierať, že bola potopa skutočná udalosť, potom logicky musíme rovnako poprieť a odmietnuť aj budúci súd. A v prípade, že bola potopa len miestna mezopotámska povodeň, potom jej ľudia mohli jednoducho uniknúť vysťahovaním sa. Potom je tiež logické, že hriešnici by mohli uniknúť budúcemu hnevu Syna človeka tým, že by sa zdržiavali mimo Iraku!

## Zhrnutie

To je len niekoľko príkladov, kde pisatelia iných častí Biblie brali Genezis ako históriu. V skutočnosti títo inšpirovaní pisatelia naozaj považovali ľudí, udalosti a časy za historicky skutočné, nie iba za literárne či teologické. A realita histórie je základom ku kľúčovým učeniám o viere a morálke.

## Referencie

1. Grigg, R., Darwinova kolaborácia (Darwin's quisling), Creation 22 (1): 50–51, 1999

Pôvodný článok „Jonathan Sarfati: Genesis: Bible authors believed it to be history. „The important things is that God created, isn't it?"" sa nachádza na web stránke spoločnosti Creation Ministries International (CMI) na adrese <http://creation.com/genesis-bible-authors-believed-it-to-be-history>

Preložené a uverejnené so súhlasom CMI.

Do slovenčiny preložila Cecília Bukatová (Solas o.z.).